

ת"פ 49893/09/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 49893-09-22 מדינת ישראל נ' ****

לפני כבוד השופטת ענת יהב
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אורה גולד
נגד
פלוני הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד איה שריק

גזר דין

כללי

הנאשם, יליד 1969, הורשע על בסיס הודאתו ובמסגרת הסכמה דיונית בכתב אישום מתוקן, בשתי עבירות של **איומים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום, היו הנאשם **** בני זוג גרושים שגרים בנפרד. לנאשם שלושה ילדים ששמותיהם: ****, ****, ****, כאשר *** גרה יחד עם *** בעיר חולון.

ביום 10.9.22 בשעה 11:15 לערך, הגיע הנאשם לדירה בעת שכל בני המשפחה שהו בה ובאותן הנסיבות, פרץ ויכוח בין הנאשם לבין מ***, ***. במהלך הוויכוח, איים הנאשם על *** באומרו: **"אני גומר אותך"** תוך שהתקרב לניסים ורקע עם רגלו על הרצפה. בתגובה לכך אמר ניסים: **"אני רוצה שתביא לי פה משהו שיחכה לי למטה, תראה איך אני יורד אליו אונס את אמא שלו"**, תוך שמצביע באצבעותיו כלפי מטה. בהמשך ולאחר שהתעמת הנאשם עם ***, יצא הנאשם מהדירה ונכנס לרכבה של *** כאשר היא נוהגת ברכב. באותן הנסיבות, איים הנאשם על *** באומרו: **"היום אני אראה לכולכם"**, בתגובה לכך אמרה *** לנאשם: **"מה עובר עליך יא מפגר"**.

ההסכמה בין הצדדים לא כללה הסכמות עונשיות. המאשימה ביקשה לשלוח את הנאשם לתסקיר שירות מבחן אך לאחר ששמעתי את ב"כ הנאשם והנאשם בעצמו, שאינו מעוניין בטיפול בעת הזו, לא ראיתי לנכון לעשות כן וקבעתי דיון לטיעונים לעונש.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הדגישה את נסיבות כתב האישום, את העובדה כי מדובר בשתי עבירות של איומים, הפנתה לפסיקה של בית המשפט העליון אשר מבקש להרתיע כל אדם אשר מבצע אלימות כלשהי, בוודאי ובוודאי כאשר מדובר באלימות בתוך המשפחה ומכאן חומרת האירועים, שכן האיומים נאמרו כלפי הבן והבת. בנוסף, הציגה בפניי פסיקה שלטעמה מבססת את בקשתה לקבוע מתחם ענישה שנע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות, לבין מספר חודשי מאסר; עמדה על עברו הפלילי של הנאשם אשר כולל עבירות אלימות, האחרונה משנת 2020 אז עבר הנאשם תהליך של שיקום בבית המשפט הקהילתי, אף על פי כן ביצע את העבירות שבהן הודה ולא נרתע מכך. עוד ציינה שלטעם המדינה היה צורך לקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם, אולם משזה התנגד לכך, לא נותר אלא לבקש מאסר הגם שיכול לבצעו בעבודות שירות, שכן ביקשה למקם את הנאשם במרכז המתחם.

ב"כ הנאשם עמדה אף היא על נסיבות האירוע, הדגישה שלא מדובר במי שמטיל את מורתו על בני המשפחה, אלא במהלך ויכוח עם בני הבית אמר את שאמר ואף בני המשפחה לא טמנו ידם בצלחת וענו לו, אחד מהם אף בצורה בוטה כפי שנרשם בכתב האישום המתוקן. עוד ציינה את מצבו הרפואי של הנאשם אשר חולה במחלת לב וכן ציינה שאמנם עבר תהליך של שיקום ועל אף שביצע והודה בעבירות הללו, לא מדובר במי שאיננו מצוי עדיין בהליך השיקום וזאת לאור אותן נסיבות שהדגישה בפניי. הפנתה לפסיקה ממנה ביקשה לקבוע כי מתחם הענישה הוא בין מאסר מותנה למספר חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות, וביקשה למקם את הנאשם ברף התחתון, דהיינו להטיל עליו מאסר מותנה בלבד. לעניין אופיו של הנאשם, הציגה בפניי מסמכים מהם עולה שהנאשם עבד כסגן מנהל סניף רמי לוי בבת ים, הצליח בעבודתו וקיבל המלצות טובות.

הנאשם טען רבות, התחרט על מעשיו, ציין כי הוא מצטער על הדברים שאמר, הסביר כי הוא בעבר היה מסתערב ויש לו פוסט-טראומה שאיתה מתמודד עד היום, שכן בעבר אותם לוחמים לא היו מקבלים טיפול ולא היו מודעים לאותם נזקים נפשיים כפי שהיום. ציין כי עבד ברמי לוי, אהב את עבודתו אלא שמצבו הרפואי מנע ממנו מלהמשיך לעבוד והוא סמוך על שולחנו של ביטוח לאומי ומתקיים מסכום נמוך מאוד של כ-1,400 ₪. עוד ציין שהוא ביחסים טובים עם משפחתו, למעט בנו שכן מאז הגשת כתב האישום ועד היום הוא מצוי בתנאים מגבילים ואיננו יכול לשוחח עם בנו, וראיתי שהוא מצטער צער רב על הדבר הזה. לעניין מצבו הרפואי (מעבר למסמכים הרפואיים שהוצגו לי), ציין כי עבר צנתור בפעם השלישית. גם הנאשם ביקש להסתפק במאסר מותנה.

ההגנה והנאשם ציינו בפניי כי לאחר הגשת התלונה נעצר ושהה במעצר 9 ימים, חלק מימי המעצר היה נתון בתנאים שבניגוד לחוק, כך לפי דבריו.

דין והכרעה

קביעת עונשו של הנאשם, יהיה לאור העיקרון לו הבכורה והוא **עקרון ההלימה**, תוך מתן יחס הולם בין חומרת העבירה המיוחסת לנאשם בנסיבותיה, מידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש אשר יוטל עליו. לצורך קביעה זו יש לבחון מספר אספקטים; **הערכים החברתיים** שנפגעו ממעשה זה ומידת הפגיעה בהם, **מדיניות הענישה הנהוגה** בבתי המשפט ומהן **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (תיקון 113 לחוק).

אמנם מדובר בשתי עבירות של איומים שנעברו כל אחת כלפי בן משפחה אחר, אולם לאור העובדה כי מדובר באיומים שבוצעו באותו מועד וניתן לראות בכל האירוע כאירוע נמשך אחד, הרי שיש לקבוע מתחם ענישה כולל ביחס לכל המתואר בכתב האישום וזאת לאור הכללים שנקבעו בע"פ 1261/15

מדינת ישראל נ' דלאל [פורסם בנבו, מיום 02.09.15] וכן ע"פ 4910/13 **בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו, מיום 29.10.14].

הערכים החברתיים ומידת הפגיעה

הערך החברתי שנפגע ממעשיו של הנאשם הוא הגנה על שלום הציבור, שלוות נפשו, ביטחונו, כבודו וחירות פעולתו וחופש בחירתו של כל פרט. הנאשם פגע בשלוותם של ילדיו ובערך המוגן של שלמות התא המשפחתי. אלימות בתוך המשפחה מהווה עליית מדרגה בתחום האלימות שכן **"הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך התא המשפחתי ישררו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי"** (ע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.10.07)). כאשר בחנתי אף את הפסיקה בעניין זה שהגישה המדינה והיא אף מתאימה לעניינינו, אם כי נסיבות האירוע שם חמורות הרבה יותר מכתב האישום שבפניי (רע"פ 538/21 **פלוני נ' מדינת ישראל**), שם צוטט כי **"תופעת האלימות במשפחה היא תופעה נפסדת הפוגעת פגיעה קשה בתחושת הביטחון, בשלמות גופם של באי הבית"**. שם גם נקבע כי **"נדרשת ענישה מוחשית שיש בה כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים"**, אלא, כפי שצינתי, בתיק זה מדובר היה בעבירות קשות וחמורות שעניין תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים.

בעניינינו, מדובר בשני מקרי איומים שהתרחשו באותו היום, כלפי 2 מתלוננים שונים. אלא שבחינת תוכן הדברים שנאמרו בכתב האישום המתוקן מעלה כי הם נאמרו על רקע ויכוח בין בני המשפחה וכתשובה להם, ובני המשפחה עצמם אף הם היו פעילים ואמרו את דברם. מכל האמור, אני קובעת כי **הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף הנמוך**.

מדיניות הענישה ומתחם העונש ההולם

מדיניות הענישה הנוהגת כוללת מנעד רחב של עונשים שנותנים ביטוי ליחסים בין הצדדים, לטיב הפגיעה ולנסיבות של כל מקרה ומקרה:

1. עפ"ג (מחוזי מרכז) 33513-01-15 **מדינת ישראל נ' קובלדין** (21.4.15) - הורשע הנאשם, על פי הודאתו ולאחר סיומו של הליך שמיעת הראיות, בעבירת איומים כלפי גרושתו, לאחר שאיים עליה בטלפון באומרו לה שהיא זבל, שיהרוג אותה ושהיא על קצה הסכין. **בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט גזר על נאשם בעל הרשעות קודמות שעמד לחובתו מאסר על תנאי בן 4 חודשים בגין תקיפתה של אותה המתלוננת, ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו משהתקשה ליטול אחריות על מעשיו ושלל כל צורך בטיפול, עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, תוך הפעלת עונש

המאסר המותנה, 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והפעלת התחייבות בסך 1,500 ₪. בקשת הערעור שהוגשה נדחתה.

2. עפ"ג (מחוזי מרכז) 10443-04-18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.7.18) - נדחה ערעורו של מי שהורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של איומים כלפי ביתו הקטינה וכן כלפי מנהלת בית ספרה. **נקבע מתחם ענישה שנע בין מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט גזר על הנאשם חודש מאסר בפועל בחופף למאסר אחר שהושת על הנאשם, מאסר מותנה והתחייבות.

3. ת"פ (עכו) 14082-08-12 **מדינת ישראל נ' מוחמד ריחאוי** (8.2.17) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירת איומים על בנו. **נקבע מתחם שמתחיל במאסר מותנה ועד מאסר בן 12 חודשים**. בית המשפט האריך את מאסרו המותנה של הנאשם.

4. ת"פ (ת"א) 51327-01-19 **מדינת ישראל נ' איס (עציר)** (15.5.19) - במקרה זה הנאשם הורשע על פי עובדות כתב האישום המתוקן בשתי עבירות של איומים, לאחר שאיים על המתלוננת, מי שהייתה בת זוגתו למשך תקופה של כשנה ולהם ילד משותף באמצעות שליחת הודעות וקיום שיחות טלפון עם אמה ודודתה בעלי תכני מאיימים. **בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין מאסר מותנה ועד למאסר בפועל למשך 8 חודשים** כעונש עיקרי וגזר על הנאשם 4.5 חודשי מאסר לנשיאה בפועל ומאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך 4 שנים.

5. ת"פ (נתניה) 10562-09-20 **מדינת ישראל נ' גבאי** (17.1.2023) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו, בכתב אישום מתוקן בעבירות של איומים והיזק לרכוש, עת איים על אחיו ועל האפוטרופוס של אימו וכן הטיח מכשיר מיקרוגל על הרצפה. **נקבע מתחם הענישה עבור האישום שמתייחס לאיומים על אחיו כנע בין מאסר מותנה ועד שישה חודשי מאסר**. נגזרו על הנאשם סה"כ עבור שני האישומים הארכת מאסר מותנה ושל"צ וכן ענישה נלווית.

בשים לב למדיניות הענישה ולאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, אני קובעת **שמתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לצד ענישה נלווית**.

ראיתי את הפסיקה שהגישה המדינה, ממנה מבקשת לקבוע כי מתחם הענישה מתחיל ממאסר קצר, אלא שהעבירות ותוכן האיומים שם קשה ואלים מזה שבפניי, כך למשל בת"פ 28482-05-20 **מדינת ישראל נ' פלוני**, דובר בשתי עבירות איומים והיזק לרכוש במזיד, כאשר האיומים היו כנגד בת הזוג ותוכנם **"את תשלמי ביוקר... אל תחזרי היום"**, לאחר מכן התקשר אליה ואמר לה **"אני אהרוג אותך, אני אשחט אותך. את לא תחזרי היום הביתה"** ובהודעה קולית נוספת אמר **"את לא חוזרת הביתה. אני שוחט אותך"** ובהמשך, תוך כדי ששבר את תריס הבית, המשיך ואיים **"אני אשחט אותך"**. אין ספק שמקרה זה חמור מהמקרה שבפניי. גם המקרה השני, ת"פ 2158-03-14 **מדינת ישראל נ' פלוני**, שם מדובר היה באסיר שהיה בכלא גלבו, אף על פי כן ובעת שהיה אסיר, התקשר למתלוננת שהינה

גרושתו ואמר לה שהוא יהרוג אותה, ועוד התקשר לאימו ואמר לה שישרוף את ביתה והוא רוצה לשרוף את פניה. גם כאן הנסיבות הן חמורות מאלו שבפניי והמסוכנות גלויה לעין.

עיינתי בפסיקה שהגישה ההגנה ומכיוון שאני מסכימה כי במקרה זה המתחם מתחיל ממאסר מותנה, לא אבחן אותה לעומקה, רק אומר שבדיקה של הפסיקה מעלה שקיימים שם מקרים אף חמורים מזה שמצוי היום בפניי.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

הנאשם, יליד 1969, נשוי אך פרוד (בניגוד למה שנרשם בכתב האישום), אב ל-5 ילדים, בעל מורכבות בריאותית כפי שפורט בפניי ואף הוצגו לי תעודות רפואיות (במ/2 ובמ/3). שמעתי אף מפיו ששירת שירות משמעותי כלוחם והוא נושא את צלקות השירות עד היום. הנאשם עבר הליך טיפולי במהלך שנת 2018 וזאת לאחר שהוגשו כתבי אישום בעבירות של אלימות כלפי בת זוג ועבירות של איומים והוא ציין בפניי כי יש לו הכלים להתמודד ועובדה היא כי הצליח לעצור את עצמו ולהמשיך ולשוחח עם בני המשפחה ולא להסלים את האירוע מעבר לכך.

עיינתי ברישום הפלילי של הנאשם, כאשר ניתן לראות שיש בעברו הרשעות רבות בעבירות איומים, הפרת הוראה חוקית, תקיפה של בת זוג. עוד ניתן לראות כי הרשעתו האחרונה ממאי 2020 היא בגין אירועים שאירעו בשנים 2015 ו-2017. במהלך כך, היה בבית המשפט הקהילתי ועבר תהליך שיקום ואף גזר הדין שניתן מוכיח זאת שכן מדובר בעונשים צופי פני עתיד.

העונש המתאים לנאשם

הנאשם בן 54, שקלתי הודאתו של הנאשם במיוחס לו וכן קבלת אחריות מלאה. מנגד, שקלתי עברו הפלילי של הנאשם, הערכים חברתיים שנפגעו ברף הנמוך, בנסיבות שאינן חמורות לטעמי, אם כי כמובן שכל אירוע אלימות במשפחה יש לו את החומרה המובנית, עדיין מדובר באירוע ברף הנמוך, ובכלל כל השיקולים הללו, כאשר מתחם הענישה מתחיל ממאסר מותנה, מצאתי למקם את הנאשם ברף התחתון.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 5 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע וכל עבירת אלימות שהיא, דהיינו גם תקיפה על כל חלופותיה וכן ניסיון לעבור את העבירות.

2. התחייבות בסך של 2,500 ₪ להימנע מביצוע עבירת איומים לתקופה של 3 שנים מהיום. רשמתי לפניי שהנאשם הבין את תוכן ההתחייבות והתחייב שלא יעשה כך.

ניתן צו כללי למוצגים לפי שיקול דעת קצין המשטרה. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על-פי החלטת קצין משטרה.

ככל שהופקד פיקדון בתיק או בתיק המעצרים הקשור לתיק זה ובהעדר מניעה על-פי דין, יוחזר הפיקדון למפקיד או לידי מי מטעמו על-פי ייפוי כוח.

ניתן היום, א' תמוז תשפ"ג, 20 יוני 2023, בהעדר הצדדים.